

Af bestemmelsens placering fremgår, at den alene angår produktionsanlæg, der er kollektive varmforsyningsanlæg efter lovforslagets § 2 og ændringsforslag nr. 2. Ved eksisterende anlæg forstås anlæg, der er godkendt eller etableret inden lovens ikrafttræden. For fremtidige anlæg vil der i de forudsætninger, som udstedes af energiministeren efter § 3, stk. 2, blive fastlagt tilsvarende retningslinjer, som for eksisterende anlæg.

§ 02 indebærer i modsætning til de øvrige bestemmelser i lovforslaget og de øvrige ændringsforslag en direkte handlepligt for forsyningsvirksomhederne m.v. til gennemførelse af omlægningen. Bestemmelsen forudsætter samtidig, at energiministeren og kommunerne i forhold til det enkelte forsyningsselskab konkretiserer forpligtelsen dels med hensyn til tidsfrister og dels med hensyn til de nærmere betingelser for den fremtidige forsyning. For så vidt angår energiministeren vil den nærmere fastlæggelse ske i de forudsætninger, der efter forhandling meddeles efter lovforslagets § 3, stk. 2.

Disse forudsætninger vil inden for samfundsøkonomiske rammer bl.a. fastlægge generelle og konkrete tidsfrister og betingelser, herunder prioriteringsforudsætninger, for valg af brændsel, eleffektivitet, dimensionering og tilslutningsforhold.

Det forventes, at i alt ca. 200 byer vil blive forsynet med kraftvarme. Af disse er ca. 30 byer i dag fjernvarmforsynet med kul, ca. 150 byer med naturgas og resten med andre brændsler (affald, olie m.v.).

Udbygningen med decentral kraftvarme og omlægningen til mere miljøvenlige brændsler påtænkes faseopdelt med henblik på at prioritere udbygningen.

I udbygningens første fase (1990–1994) sigtes mod, at de resterende fjernvarmeværker beliggende i centrale kraftvarmeområder tilsluttes kraftvarmesystemet hurtigst muligt. Endvidere indgår i første fase en omlægning til decentral kraftvarme i 20–30 større byer hovedsageligt i Jylland og på Fyn.

Kulafviklingen indledes på de største værker (omkring 10–15) med en skønnet eleffekt på omkring 200 MW. Desuden påregnes omkring

6–10 værker, som i dag er gasfyrede fjernvarmeværker, konverteret til decentral kraftvarme, eventuelt i forbindelse med forbrænding af affald, med en forventet effekt på omkring 150 MW. Disse værker forudses etableret i det væsentlige som »combined cycle« anlæg i Elsams område. Herudover kan forventes et antal mellemstore naturgaskraftvarmeanlæg etableret i mellemstore og mindre byer (i alt ca. 50 MW).

I midterfasen (1994–1996) forventes omlægningen til decentral kraftvarme videreført med henblik på at konvertere resten af de kulfyrede værker og mellemstore gasfyrede fjernvarmeværker, hovedsageligt i Elsam-området.

Endvidere gennemføres en omlægning til mere miljøvenlige brændsler på fjernvarmeværker uden for de kollektive systemer med hovedvægten i denne fase.

I tredje fase (1996–1998) gennemføres omlægningen af de mindre gasfyrede værker og den resterende omstilling til miljøvenlige brændsler.

De angivne planlægningsprincipper og effektskøn for udbygningen med decentral kraftvarme m.v. vil i praksis blive modificeret af de forskellige lokalt bestemte omstændigheder. Fremdriften vil endvidere være under indflydelse af de brugsøkonomiske forhold og forsyningssselskabernes planer.

I tillæg til omlægningerne som følge af ændringsforslaget forventes endvidere over perioden etableret industriel kraftvarme foreløbig skønnet til ca. 200–300 MW.

Det vil påhvile kommunalbestyrelsen i forhold til det enkelte forsyningsselskab at udmønte de generelle påbud i lovbestemmelsen på den måde, som det nærmere er fastlagt i de af energiministeren udstedte forudsætninger. Kommunerne skal derfor gennem anvendelse af de sædvanlige procedurer efter varmforsyningslovens kapitel 2 sørge for, eventuelt i form af påbud, at projekter for omlægning af eksisterende produktionsanlæg forelægges kommunalbestyrelsen, at godkende projekterne, såfremt de opfylder de gældende betingelser, og at pålæg om gennemførelse indgår i godkendelsen i overensstemmelse med de frister, der fastlægges af energiministeren.